

[Glistrup.]

disponerer over i denne forbindelse, skulle lægges til de 90 mandater, som står bag ved 4 parti forliget. Derfor var det unægtelig interessant, at hr. Ømanns bemærkning fik hr. Arne Bjerregaard til at reagere med et: hold da fingrene væk fra parcelhusene! For hvis det ikke er således, at finansministerens bemærkninger må forstås således, at man skal beskatte parcelhusene, hvis man ophæver 2½ pct. afgiften, at med andre ord kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne har deres frihed i denne sag, så stiller situationen sig helt anderledes, end vi måtte påregne efter at have læst disse lidt gådefulde bemærkninger fra finansministeren. Derfor vil jeg gerne spørge finansministeren direkte: betyder disse ord i bemærkningerne til finansministerens lovforslag, at han mener, at 4 parti forliget indebærer en pligt til at indføre beskatning på parcelhuse og ejerlejligheder, hvis 2½ pct. afgiften ophæves?

Så var hr. Ømann og hr. Arne Bjerregaard enige om noget andet, nemlig at der her var tale om at ramme de arbejdsfri indkomster. Det kan der selvfølgelig siges meget godt om, men jeg vil anbefale de herrer Ømann og Arne Bjerregaard og den kommunistiske ordfører at sætte sig ind i hr. Poul Westergaards argumentation for, at dette ikke er det, man gør, når man lægger en skat ind i omsætningsleddet. Det var i allerhøjeste grad rart, at hr. Poul Westergaard ville bruge sin begrænsede taletid i det omfang til at understrege dette helt centrale i dagens problemstilling, at en beskatning i omsætningsleddet virker helt anderledes.

Den radikale og den kommunistiske ordfører var enige om at tale om, som man også læser i bladene, at det, det gælder om her, er at ramme spekulationsgevinster. Hvor mange gange skal man fortælle, at lov om særlig indkomstskat har intet med spekulation at gøre. Spekulanter rammes af den almindelige indkomstskat. Havde der været tid til det, hvad der ikke er, ville jeg meget gerne have forklaret finansministeren — jeg skal gøre det ved en senere lejlighed — hvorfor hans lovforslag, som det er udformet, rent faktisk kommer til at ramme generationsskiftehandler væsentligt hårdere, end gældende lov gør. Det er særdeles ulykkeligt, men vi kan forhåbentlig få det rettet i udvalget.

Jens Foged (V):

Det er hr. Grünbaums bemærkning vedrørende beskatningen af stigningen for en ejendom, der er købt til 400.000 kr. og efter 8 år sælges til 800.000 kr., der kalder mig herop. Vil der være nogen rimelighed i, at ejeren da skal af med et par hundrede tusinde kroner, når han formodentlig skal hen at etablere sig et andet sted, hvor den samme prisstigning har fundet sted?

Jeg vil da for øvrigt yderligere påpege, som kommende fra den vestlige del af landet, at der er forskel på Østdanmarks og Vestdanmarks stilling i forbindelse med tillæggene på 30 pct. og 6 pct., der foreslås sat til 30 pct. og 9 pct. De 30 pct. af et forholdsvis lille tal er et beløb, der ikke rigtig bliver til noget, mens 30 pct. af et forholdsvis højt tal, som det har været i Østdanmark — inflationen nåede jo først til Østdanmark og senere til Vestdanmark — betyder noget. 1965-vurderingerne var væsentlig lavere i Vestdanmark end i Østdanmark, men i løbet af nogle få år rettede situationen sig, sådan at siden 1969 har Østdanmark og Vestdanmark fulgtes parallelt op.

Det er imidlertid sådan, at de tal, hvoraf man beregner procenttillægget, er så lave i Vestdanmark, Norddanmark og Syddanmark, at hvis man dér får et fribeløb på 100.000 kr., vil man herovre få et fribeløb på 300.000 kr. Det bør ministeren indse, den tidligere minster, undskyld. Jeg har den slemme vane at tro, at hr. Grünbaum stadig væk er finansminister. Det bør hr. Grünbaum ikke være. Den nugældende ordning er en stavnsbinding for alle, der vil ekspandere i tilværelsen eller flytte. Hvad enten det er på den ene eller den anden måde, er stavnsbinding uheldig, hvis der skal ske en udvikling i vort samfund. Derfor er det, som finansministeren her foreslår, en rimelig ordning, men altså i underkanten efter min opfattelse.

Poul Westergaard (DR):

Jeg synes ikke, at finansministeren ligefrem behøver at afvise at overveje tanker og forslag, bare fordi de kommer fra retsforbundet. Det kunne da være, at der var noget fornuftigt i dem, også set ud fra den grundholdning, som finansministeren selv har.

Tanken om at lade kapitalvindingskat-